

Ole Vig Jensen (RV):

Jeg kan bekræfte, at jeg har gjort alt, hvad jeg kunne for at tilskynde undervisningsministeren til at få inddraget socialdemokratiet i forhandlingerne med henblik på at nå et samlet resultat. Det lykkedes ikke, og når jeg tager ordet nu, er det, fordi jeg synes, vi nu er nået ned i en proceduredebat, som i særlig grad er interessant for undervisningsministeren og for socialdemokratiet. Men jeg synes ikke, at det, der er dette lovforslags hovedanliggende, skal fortone sig, nemlig at det ikke er til at se forskel på de to betækningsbidrag, flertallets og socialdemokratiets, og det vil sige, at vi dybest set ikke er særlig uenige, og derfor skal vi ikke grave nogen grøfter om disse vigtige sager, som vi ellers altid kan løse i fællesskab. Altså, her graves ikke grøfter.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Det er helt rigtigt, at jeg ikke ønskede at skulle slæbes igennem denne sag endnu en folketingsssamling uden at få det mindste tilsagn fra socialdemokratiet om overhovedet at ville være med til noget som helst, og det var det, man forlangte.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

§§ 1 og 2, ændringsforslag nr. 1, § 3, således ændret, ændringsforslag nr. 2 om indsættelse af en ny paragraf efter § 3 samt §§ 4-13 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

23) Anden behandling af lovforslag nr. L 180:*Forslag til lov om ændring af ligningsloven. (Befordringsfradrag).*

(Fremsat 2/5 84. Første behandling 7/5 84. Betænkning 16/5 84).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

*Forhandling***Lykketoft (S):**

Socialdemokratiet har ikke kunnet stemme for SFs ændringsforslag, fordi vi har en aftale om udformningen af det lovforslag, der her er til anden behandling, og en aftale med regeringen, som går ud på, at vi skal tilskynde ligningsrådet til at gennemføre en strammere praksis med hensyn til kørselsregnskaber ved erhvervsmæssig kørsel og om ændret beregning af reglerne for værdien af privat bil til rådighed, når det drejer sig om dyrere biler.

I øvrigt har vi fået oplyst om SFs ændringsforslag, at to tredjedele af lettelsen i det vil gå til folk, som i forvejen får lettelser ved det forslag, regeringen har stillet.

Vi undrer os i øvrigt lidt over, at socialistisk folkeparti har stillet ændringsforslag, idet vi havde forstået, at SF var indforstået med det forslag, der blev fremsat, og havde givet tilsagn om at stemme for det, hvad enten det var blevet fremsat af regeringen eller af socialdemokratiet og det radikale venstre, som der en overgang var optræk til at det skulle.

Men når det er sagt, vil jeg i øvrigt sige, at jeg er enig i de bemærkninger, hr. Bernhard Baunsgaard gjorde ved førstebehandlingen af forslaget om, at det var forudsat i de samtaler, der var mellem skatteministerens, det radikale venstre og socialdemokratiet forud for lovforslagets fremsættelse, at det merprovenu på et par hundrede millioner kroner, der fremkommer ved forslagens gennemførelse, skulle anvendes til lettelse af indkomstskatten.

[Lykketoft]

I den forbindelse vil jeg gerne spørge ministeren, hvordan vi egentlig sikrer det allerede med virkning fra 1985, efter at et flertal i folketinget har gennemført udskrivningsloven for 1985, og hvordan vi sikrer os imod, at pengene brændes af til generelle lettelser i registreringsafgiften på standardudstyr, der kaldes sikkerhedsfremmende, som vi skal diskutere under næste punkt på dagsordenen. Jeg vil bede ministeren om at kommentere disse betragtninger her.

Ruth Olsen (SF):

SF har ønsket en forenkling af befordringsfradraget – det er der ingen tvivl om – men vi har ikke ønsket, at den reform skulle give et overskud, og det mener jeg heller ikke lå i den aftale, jeg har hørt noget om at nogle partier har indgået om befordringsfradraget. Jeg mener, at aftalen var, at det skulle være provenumæssigt neutralt.

Derfor har SF stillet ændringsforslag om at nedsætte bundgrænsen fra de 20 km til de 16 km. Det ville gøre reformens provenu neutralt, og jeg mener alle burde kunne stemme for et sådant ændringsforslag. Jeg mener heller ikke, at ændringsforslaget vil forringe eller på anden måde ændre forenklingseffekten i forslaget.

Ove Jensen (FP):

Det er et rigtig dårligt forslag, skatteministeren og de fleste partier her har fået flikket sammen om befordringsfradraget. Skatteministeren og forligspartierne har forsøgt at sælge forslaget ved den forenkling, der ligger i det. Det er selvfølgelig udmærket at få skattelovene forenklet, men i dette forslag om befordringsfradraget har man lavet denne forenkling så primitiv og så uretfærdig, at det svarer til, at man skulle kunne løse indkomstskattens mange problemer ved at lade alle, uanset om de har en høj eller lav indkomst, betale f.eks. 100 kr. om dagen i indkomstskat.

Dernæst har skatteministeren benyttet lejligheden til at give skatteskruen en ekstra omgang ved at forhøje indkomstskatten med ca. 200 mill. kr. ved, at der gives mindre fradrag. Man kunne i det mindste have udformet forslaget, således at det var provenuneutralt.

Forslaget er et typisk københavnerforslag, der klart favoriserer den kollektive trafik og giver skattelettelser til de personer, der er bosat i Københavnsområdet og de områder, hvor den kollektive trafik er godt udbygget. Det er ensidigt vendt imod de personer, der er bosat i de tyndt befolkede områder i landet, hvor den kollektive trafik er dårligt udbygget. Det er disse personer, der alene kommer til at betale den skatteforhøjelse, der ligger i forslaget, og de kommer også til at betale for skattelettelsen for de personer, der bor i de områder, hvor den kollektive trafik er udbygget.

I den anledning kunne jeg godt tænke mig at spørge de folketingsmedlemmer, som er valgt i disse områder, hvor de har været hennet, da dette forslag blev udarbejdet. Hvis de pågældende folketingsmedlemmer ikke varetager den befolknings interesser, der har valgt dem, skal de i hvert fald ikke forvente, at der er andre, der gør det.

Derudover vil forslaget tvinge folk væk fra landkommunerne. Det vil medføre et stort offentligt ressourcospild ved, at masser af grunde ikke kan sælges ude i disse landkommuner. Forslaget medfører naturligvis derved et stort ressourcospild.

For fuldstændighedens skyld skal det også nævnes, at den aftale, der er lavet om, at kilometersatsen på de 4 kr. 50 øre nu er forhøjet til 6 kr. fra 1985, ligeledes vil medføre et stort ressourcospild. Nu vil der for de pågældende direktørbiler skulle betales 6 kr. pr. kørt kilometer, når de kører privat og mindstesatsen er 8.000 km. Det vil sige, at de under alle omstændigheder vil få deres indkomst forhøjet med 48.000 kr. Det er der selvfølgelig ingen der hverken vil eller kan betale, og derfor vil konsekvensen blive, at de er tvunget til at købe en bil nr. 2, en Mascot, som jeg har hørt statsministeren har udtalt til en avis. Derved får vi også et unødvendigt ressourcospild, når de pågældende personer skal købe en bil nr. 2. Det vil selvfølgelig forværre vores problemer med betalingsbalance osv.

Jeg vil lige til sidst komme med en bemærkning til CDs rolle i denne sag, for den har nærmest været tragikomisk. CD er blevet snydt, så vandet driver af dem i hver eneste forhandling, de har været til i denne sag, og hvis CD skal bevare bare den mindste smule

[Ove Jensen]

af deres selvrespekt, har de kun én mulighed, og dét er at stemme imod dette forslag.

Jeg kan til slut oplyse, at fremskridtspartiet vil stemme for de to ændringsforslag, der er stillet af henholdsvis SF og skatteministeren.

(Kort bemærkning).

Fogh Rasmussen (V):

Det er direkte urigtigt, når hr. Ove Jensen hævder, at denne omlægning af befordringsfradraget i særlig grad rammer de tyndt befolkede egne. Det er tværtimod sådan, at der som led i forenklingen af befordringsfradraget sker en beskæring af det fra bunden af, og fra bunden af vil sige, at der indføres en ensartet bundgrænse på 20 km, som der ikke kan gives fradrag for. Denne bundgrænse vil være ens for alle, uanset om man har kort eller man har langt til sit arbejde. For de mennesker, som bor i et tyndt befolket område, hvor der måske er en dårlig kollektiv befordring, og som som følge deraf er nødt til at køre i bil, sker der ingen beskæring over de lange afstande – tværtimod kan man også ud over 54 km fortsætte med at få fradrag for bilkørsel, hvis det er godkendt efter den eksisterende ordning.

Jeg må altså klart tilbagevise hr. Ove Jensens påstande om, at denne omlægning i særlig grad skulle være til ugunst for de tyndt befolkede områder.

(Kort bemærkning).

Ove Jensen (FP):

De bemærkninger, som hr. Fogh Rasmussen kom med her, forandrer ikke den kendsgerning, at det, jeg sagde i mit indlæg, var rigtigt. Når man giver personer det samme fradrag, hvad enten de kører med et offentligt transportmiddel eller i deres egen bil, er det soleklart, at det går ud over de personer, som er tvunget til at benytte deres egen bil for at komme frem og tilbage på deres arbejde. Det forstår jeg ikke at hr. Fogh Rasmussen ikke kan forstå.

(Kort bemærkning).

Fogh Rasmussen (V):

Det er jo ikke sandt, at det forhold, at der er nogle, der kører med kollektivt befordringsmiddel og som følge deraf har en lav

befordringsudgift, rammer dem, der kører i bil og dermed har en forholdsvis høj befordringsudgift. Fradraget bliver ens for alle, uanset om man har en billig transportmåde eller en dyr transportmåde, og det er i øvrigt meget rigtigt, at det offentliges kompensation til skatteyderne skal være ens, uanset om man bruger en billig eller en dyr befordringsmåde.

Jeg kunne også nævne eksempler på biler, som har fordele af denne omlægning. Hvis f.eks. tre eller fire biler kører sammen i bil, vil de efter denne omlægning totalt kunne få et større fradrag, end de kunne efter de gamle regler. Jeg tror, hr. Ove Jensen, der ligesom jeg er valgt i et område, der er forholdsvis tyndt befolket, vil give mig ret i, at mennesker i de områder generelt er sparsommelige, så det skal de nok finde ud af.

(Kort bemærkning).

Ove Jensen (FP):

Det er da rigtigt, at fradraget er ens for alle, men da udgiften ikke er ens for alle – og det er den jo ikke – nytter det ikke, at fradraget er ens for alle. Det er netop det, der gør, at forslaget virker uretfærdigt over for de personer, der er bosat i de tyndt befolkede områder.

Lenger (VS):

Forslaget fra SF går ud på at ændre 20 km grænsen til en 16 km grænse, og det skal efter SFs begrundelse gøre omlægningen af befordringsfradragene provenuneutral. Vi forstår godt formålet med SFs forslag. Hvis omlægningen af befordringsfradragene er provenuneutral, kan ministeren ikke betale regeringens bodspengetil centrum-demokraterne i lovforslag nr. L 181; derfor er SFs formål først og fremmest at genere regeringen, og som sådan er formålet ganske ædelt. Det kan vi have megen sympati for. Men vi mener faktisk ikke, at befordringsfradragenes hidtidige provenu er en én gang givet sandhed, som skal vare i al evighed. Vi mener ikke som SF, at det er noget som helst rimeligt argument, at ændringsforslaget gør omlægningen provenuneutral, ligesom vi heller ikke mener, at provenuneutralitet i øvrigt er noget som helst argument, når vi snakker fradragsomlægning.

[Lønger]

Hvis det bare drejer sig om at få brugt det forventede provenu ved omlægningen af befordringsfradragene, kunne vi komme i tanker om mange andre ting, som vi hellere ville bruge beløbet til, f.eks. en lettelse i indkomstskatten, som også hr. Lykkesoft har været inde på, og derfor kan vi ikke stemme for SF's ændringsforslag. Men vi står ved, at vi stemmer for lovforslaget som helhed ved tredje behandling.

Lykkesoft (S):

Jeg beder kun om ordet, fordi jeg forstår, at ministeren ikke har tænkt sig at tage ordet for at svare på det spørgsmål, jeg stillede.

Men så vil jeg spørge: er det ikke rigtigt forstået, er det ikke rigtigt erindret, at der var enighed om, at det merprovenu, der kom ud af denne lov, skulle anvendes til indkomstskattelettelser? Og kan ministeren ikke bekræfte, at det også var, hvad han sagde om sagen på det pressemøde, hvor dette lovforslag første gang blev præsenteret og fremstillet som Danmarkshistoriens største forenkling på skatteområdet? Det er det muligvis, det er i hvert fald en væsentlig forenkling, og det er derfor, vi støtter den. Men er det ikke rigtigt, at det forholder sig sådan? Hvis jeg ikke kan få et svar fra ministeren på det, må jeg allerede af den grund bede om, at forslaget går tilbage til udvalget mellem anden og tredje behandling.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Ja, der plejer jo altid at indtræffe mærkelige episoder henimod afslutningen af ethvert folketingsår. Denne gang var det CD, der indledte ballet, men andre har siden fulgt det smukt op.

Må jeg sige om disse penge, provenuet, der kommer ind ved befordringsfradragets omlægning, at jeg erindrer klart, at det var en aftale mellem regeringen, socialdemokratiet og de radikale, at dette provenu skal anvendes til at lette indkomstskatten.

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Ordførerne har haft vældig travlt med at finde ud af, om der kommer et provenu, og hvad det provenu skal bruges til. Jeg kan kun bekræfte hr. Bernhard Baunsgaards fremstilling. Det har intet at gøre med det næste lovforslag, nr. L 181.

(Kort bemærkning).

Lykkesoft (S):

Jeg er glad for ministerens bekræftelse af det, der er passeret i fortiden, men jeg var jo egentlig også interesseret i at få besvaret det første spørgsmål, jeg stillede, nemlig hvordan vi sikrede os på rimelig vis, at denne del af forståelsen også blev omsat i praksis i 1985 i form af lavere indkomstskatter. Det er det ene spørgsmål, jeg har.

Det andet spørgsmål er til centrum-demokraterne. Jeg vil gerne spørge centrum-demokraternes ordfører, som åbenbart ikke har fundet anledning til at bede om ordet til dette lovforslag: med den forklaring, ministeren har givet på hr. Bernhard Baunsgaards og mine udsagn heroppefra, ønsker centrum-demokraterne så også at stemme for det lovforslag, vi behandler her, ved tredje behandling?

Jeg går ud fra, at centrum-demokraterne kan indse, at man ikke først kan bruge provenuet til indkomstskattelettelser og bagefter bruge de samme penge til at lette registreringsafgiften på sikkerhedsudstyret, så nu ville det være af interesse for folketinget at få at vide – med den forklaring, ministeren har givet: agter regeringspartiet CD at stemme for lovforslaget ved tredje behandling?

Bente Juncker (CD):

Hr. Lykkesoft har ret i, at dette er lidt uklart. Jeg må bede om, at forslaget går tilbage til udvalget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1

forkastedes, idet 20 stemte for, 128 imod.

Ændringsforslag nr. 2, § 1, således ændret, og § 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

24) Anden behandling af lovforslag nr. L 181:

Forslag til lov om ændring af lov om registreringsafgift af motorkøretøjer m.v. (Afgiftslempelse for biler med særligt trafikikkerhedsfremmende udstyr).

(Fremsat 9/5 84. Første behandling 14/5 84. Betænkning 22/5 84).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Lykketoft (S):

Som vi kort berørte det under det forrige dagsordenspunkt, er der et meget interessant betækningsbidrag til dette lovforslag fra det ene af regeringspartierne, centrum-demokraterne. For at gøre det endnu mere interessant så findes det pågældende betækningsbidrag i to versioner: den, der først blev udsendt, og en omtrykt version, hvor der er faldet et tal ud. Det viser sig nemlig, at centrum-demokraterne har afgivet mindretalserklæring i første fase om, at centrum-demokraternes forudsætning for at medvirke til gennemførelsen af lovforslaget om ændring af befordringsfradraget er, at provenuet ved dette forslag, som vi her behandler, 185 mill. kr., anvendes til nedsættelse af beskatningen på sikkerhedsudstyr. I den omtrykte version er de 185 mill. kr. gået ud.

Det kunne være interessant at få en nærmere belysning af, hvad der er gået forud for omtrykningen. Det kunne være interessant at få belyst, hvad det er for nogle overvejelser, der foregår mellem regeringspartierne indbyrdes. Jeg synes, det vil være uforsvarligt at bringe dette forslag frem til en afgørelse ved tredje behandling uden helt klart at få belyst de forskellige fortolkninger, der måtte være af lovforslaget fra de forskellige partier, der står bag det.

Vi har under udvalgsarbejdet fået klart indtryk af, at det radikale venstre ønsker at få fastslået, at udstyr, som reelt er standardudstyr, ikke er omfattet af afgiftslempelsen. Vi har under udvalgsarbejdet fået belyst, at elbagruder til 100 pct. er standardudstyr, og

at nakkestøtter til 91 pct. er standardudstyr. De to emner er nævnt i ministerens bemærkninger til lovforslaget som nogle, der skulle være omfattet af afgiftslempelsen.

Jeg kan ikke komme til noget andet resultat, end at der er en direkte, frontal, uløselig modstrid mellem lovforslagets bemærkninger og det betækningsbidrag, som er afgivet af de konservative, venstre, de radikale, centrum-demokraterne og kristeligt folkeparti, om, at man forudsætter, at listen over udstyr løbende ajourføres, således at udstyr, der bliver obligatorisk eller bliver standardudstyr, erstattes af ikke-standardudstyr.

Dette problem er ikke et lille detailproblem. Det er formentlig et meget, meget afgørende spørgsmål, når det skal vurderes, hvad det koster at gennemføre det lovforslag, der ligger her, meget afgørende, da resten af de emner, der er tale om, kun drejer sig om forholdsvis få biler på nuværende tidspunkt, og det kan i hvert fald ikke umiddelbart medføre et provenutab, der kommer bare i nærheden af de 185 mill. kr. Det ville også være en helt mærkværdig prioritering i en sparetid, hvor man på det sociale område, på det uddannelsesmæssige område og på det arbejdsmarkeds-mæssige område går rundt og filer 10, 15, 20 mill. kr. hist og her over for alle mulige minoriteter i samfundet, så at lave noget, som i realiteten er en generel lempelse af afgiften på nye biler, fordi det er en lempelse af afgiften på standardudstyr.

Jeg forstår, at det er det radikale venstre modstander af. Jeg forstår, at det er sådan, betækningsbidraget, som det radikale venstre har været medforfatter til, skal forstås, men vi synes, det ville være ønskeligt at få det udtrykt med rene ord og med angivelse af emner, inden dette lovforslag kommer til tredje behandling, og derfor vil vi bede om, at det kommer tilbage i udvalget.

Så må jeg i øvrigt for det første spørge ministeren for skatter og afgifter, om den fortolkning af regeringspartierne og de radikales betækningsbidrag om standardudstyr, som jeg har givet her, også er ministerens fortolkning, og hvis det er det, vil jeg gerne have opklaret af centrum-demokraternes ordfører, fru Bente Juncker, om der ikke er en uomtvistelig modstrid mellem regeringspartierne og de radikales betækningsbidrag på dette område og centrum-demokraternes eget private betækningsbidrag.